

Σύμβαση για την Εξάλειψη της Ανιθαγένειας ¹

Υπογράφηκε στην Νέα Υόρκη στις 30 Αυγούστου 1961

Έναρξη ισχύος : 13 Δεκεμβρίου 1975 σύμφωνα με το άρθρο 18

Κείμενο : Έγγραφο των Ηνωμένων Εθνών A/CONF.9/15, 1961

Τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

Ενεργώντας σύμφωνα με την απόφαση 896 (ΙΧ) που υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 4 Δεκεμβρίου 1954, και

Εκτιμώντας ότι είναι επιθυμητό να μειωθούν οι περιπτώσεις ανιθαγένειας με διεθνή συμφωνία,

Συμφώνησαν τα εξής :

Άρθρο 1.- 1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος χορηγεί υπηκοότητα σε κάθε πρόσωπο που γεννιέται στο έδαφός του και που διαφορετικά θα ήταν ανιθαγενές. Αυτή η υπηκοότητα χορηγείται,

α) αυτοδικαία, με την γέννηση, ή

β) με αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από το ενδιαφερόμενο Κράτος, η οποία κατατίθεται από τον ενδιαφερόμενο ή επ' ονόματί του στην αρμόδια Αρχή. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου η αίτηση αυτή δεν απορρίπτεται.

Το Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η νομοθεσία προβλέπει την χορήγηση της υπηκοότητας με αίτηση σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου β) του παρόντος άρθρου μπορεί να χορηγήσει αυτοδικαία την υπηκοότητα στην ηλικία και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζει η εθνική του νομοθεσία.

2. Το Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να εξαρτά την κτήση της υπηκοότητας σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 β) του παρόντος άρθρου από μία ή περισσότερες από τις παρακάτω προϋποθέσεις :

α) η αίτηση υποβάλλεται εντός περιόδου που προβλέπεται από το Συμβαλλόμενο Κράτος, περίοδος που αρχίζει το αργότερο στην ηλικία των 18 ετών και λήγει συνήθως στην ηλικία των 21 ετών, εφόσον ο ενδιαφερόμενος έχει προθεσμία τουλάχιστον ενός έτους προκειμένου να υποβάλει την αίτησή του και χωρίς να είναι ενήλικος,

β) ο ενδιαφερόμενος έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους χωρίς η διάρκεια της διαμονής που προβλέπεται από το Κράτος να ξεπερνά στο μέγιστο τα 10 έτη, 5 από τα οποία προηγούνται άμεσα της κατάθεσης της αίτησης,

γ) ο ενδιαφερόμενος δεν κηρύχθηκε ένοχος αδικήματος κατά της εθνικής ασφάλειας ή δεν καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον πέντε ετών για εγκληματική πράξη,

δ) ο ενδιαφερόμενος δεν απόκτησε με την γέννησή του ή μεταγενέστερα υπηκοότητα.

3. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1 β) και 2 του παρόντος άρθρου το νόμιμο παιδί που γεννήθηκε στο έδαφος του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου την υπηκοότητα έχει η μητέρα αποκτά με την γέννησή του αυτήν την υπηκοότητα, αν θα ήταν διαφορετικά ανιθαγενές.

4. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος χορηγεί την υπηκοότητα σε κάθε πρόσωπο, που θα ήταν ανιθαγενές και του οποίου ο πατέρας ή η μητέρα κατά την στιγμή της γέννησης έχουν την υπηκοότητα του Κράτους αυτού, εάν έχοντας ξεπεράσει την ηλικία που ορίζεται για την υποβολή της αίτησής του ή εάν δεν πληροί τις οριζόμενες προϋποθέσεις διαμονής δεν μπορεί να αποκτήσει την υπηκοότητα του Κράτους στο έδαφος του οποίου γεννήθηκε. Αν οι γονείς δεν είχαν την ίδια υπηκοότητα κατά τον χρόνο της γέννησης, η νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου αι-

¹ Η Ελλάδα δεν έχει υπογράψει ούτε κυρώσει τη Σύμβαση αυτή.

Απόδοση στην ελληνική και επιμέλεια: Γραφείο της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες στην Αθήνα.

τείται η υπηκοότητα καθορίζει αν το παιδί ακολουθεί την προσωπική κατάσταση του πατέρα ή της μητέρας. Αν η υπηκοότητα αποκτάται με αίτηση, αυτή υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο ή επ' ονόματί του σύμφωνα με τους τύπους που προβλέπονται από τη νομοθεσία του εν λόγω Κράτους, στην αρμόδια Αρχή. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου αυτή η αίτηση δεν απορρίπτεται.

5. Το Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να εξαρτά την χορήγηση της υπηκοότητας σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου από μια ή περισσότερες από τις παρακάτω προϋποθέσεις :

α) η αίτηση υποβάλλεται πριν ο ενδιαφερόμενος φθάσει στην ηλικία που ορίζεται από το εν λόγω Κράτος: αυτή η ηλικία δεν μπορεί να είναι κάτω των 23 ετών,

β) ο ενδιαφερόμενος είχε τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος του εν λόγω Συμβαλλόμενου Κράτους για συγκεκριμένη περίοδο πριν την υποβολή της αίτησης. Η περίοδος αυτή ορίζεται από αυτό το Κράτος και η απαιτούμενη διάρκεια δεν μπορεί να ξεπερνά τα τρία έτη,

γ) ο ενδιαφερόμενος δεν απόκτησε με την γέννησή του ή μεταγενέστερα κάποια άλλη υπηκοότητα.

Άρθρο 2.- Το παιδί που βρίσκεται στο έδαφος Συμβαλλόμενου Κράτους θεωρείται, μέχρι της αποδείξεως του εναντίου, ότι έχει γεννηθεί από γονείς που έχουν την υπηκοότητα αυτού του Κράτους.

Άρθρο 3.- Προκειμένου να καθορισθούν οι υποχρεώσεις των Συμβαλλομένων Κρατών, στα πλαίσια της παρούσας Σύμβασης, η γέννηση σε πλοίο ή σε αεροπλάνο θεωρείται ότι έλαβε χώρα στο έδαφος του Κράτους της σημαίας του πλοίου ή του Κράτους όπου έχει καταχωρηθεί το αεροπλάνο.

Άρθρο 4.- 1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος χορηγεί την υπηκοότητα σε κάθε πρόσωπο που θα ήταν διαφορετικά ανιθαγενές και το οποίο δεν έχει γεννηθεί στο έδαφος Συμβαλλομένου Κράτους εάν, κατά την στιγμή της γέννησης, ο πατέρας ή η μητέρα είχαν την υπηκοότητα του Κράτους αυτού. Αν, κατά την στιγμή της γέννησης οι γονείς δεν είχαν την ίδια υπηκοότητα η νομοθεσία αυτού του Κράτους καθορίζει αν το παιδί εμπίπτει στο πεδίο ρύθμισης της προσωπικής κατάστασης του πατέρα ή της μητέρας. Η υπηκοότητα που αποκτάται βάσει της παρούσας παραγράφου χορηγείται :

α) αυτοδίκαια, με την γέννηση, ή

β) με αίτηση που υποβάλλεται από τον ενδιαφερόμενο ή επ' ονόματί του, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από την νομοθεσία του εν λόγω Κράτους, ενώπιον της αρμοδίας Αρχής. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου αυτή η αίτηση δεν μπορεί να απορριφθεί.

2. Το Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να εξαρτά την κτήση της υπηκοότητας βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου από μιά ή περισσότερες από τις παρακάτω προϋποθέσεις :

α) η αίτηση υποβάλλεται πριν ο ενδιαφερόμενος φθάσει στην οριζόμενη από το εν λόγω Κράτος ηλικία : η ηλικία αυτή δεν μπορεί να είναι κάτω των 23 ετών,

β) ο ενδιαφερόμενος είχε την συνήθη διαμονή του στο έδαφος του εν λόγω Συμβαλλόμενου Κράτους για συγκεκριμένη περίοδο πριν από την υποβολή της αίτησής του. Η οριζόμενη από αυτό το Κράτος περίοδος δεν μπορεί να ξεπερνά τα τρία έτη,

γ) ο ενδιαφερόμενος δεν έχει κηρυχθεί ένοχος αδικήματος κατά της εθνικής ασφάλειας,

δ) ο ενδιαφερόμενος δεν έχει αποκτήσει με την γέννησή του ή μεταγενέστερα υπηκοότητα.

Άρθρο 5.- 1. Αν η νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους προβλέπει την απώλεια της υπηκοότητας λόγω της αλλαγής που επέρχεται σε αυτήν συνεπεία γάμου, λύσης του γάμου, νομιμοποίησης, αναγνώρισης ή υιοθεσίας, αυτή η απώλεια πρέπει να εξαρτάται από την ύπαρξη ή την απόκτηση της υπηκοότητας κάποιου άλλου Κράτους.

2. Αν, στην περίπτωση παιδιού γεννημένου εκτός γάμου η νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προβλέπει λόγω αναγνώρισης της πατρότητας την απώλεια της υπηκοότητας του εν λόγω Κράτους, θα παρέχεται στο παιδί η δυνατότητα να καλύψει την απώλεια αυτή με αίτηση που υποβάλλεται στις αρμόδιες Αρχές. Η εν λόγω αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί με προϋποθέσεις πιο αυστηρές από αυτές που προβλέπονται στην διάταξη της παραγράφου 2 του πρώτου άρθρου της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 6.- Αν η νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προβλέπει ότι η απώλεια της υπηκοότητας ή η στέρηση της επιφέρει απώλεια της υπηκοότητας αυτής για τον/την σύζυγο ή τα παιδιά, αυτή η απώλεια θα εξαρτάται από την ύπαρξη ή την απόκτηση άλλης υπηκοότητας.

Άρθρο 7.- 1. α) Αν η νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προβλέπει την αποπομπή, αυτή δεν επιφέρει για τον ενδιαφερόμενο την απώλεια της υπηκοότητας, εκτός εάν έχει ή αποκτήσει κάποια άλλη.

β) Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου δεν θα εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου θεωρείται ασυμβίβαστη με τις αρχές που αποτυπώνονται στα άρθρα 13 και 14 της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που υιοθετήθηκε από την Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 10 Δεκεμβρίου 1948.

2. Κάθε πρόσωπο που έχει ήδη μια υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και που ζητά την πολιτογράφηση του σε αλλοδαπή χώρα δεν χάνει την υπηκοότητά του παρά μόνον αν αποκτήσει ή αν λάβει εγγυήσεις ότι θα αποκτήσει την υπηκοότητα της χώρας αυτής.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου κανείς δεν μπορεί να χάσει την υπηκοότητά του, αν πρόκειται να γίνει ανιθαγενής, επειδή εγκαταλείπει την χώρα της οποίας έχει την υπηκοότητα, διαμένει στην αλλοδαπή, δεν καταχωρείται στα μητρώα ή για οποιοδήποτε ανάλογη αιτία.

4. Η απώλεια της υπηκοότητας που πλήττει κάθε πολιτογραφημένο πρόσωπο μπορεί να αιτιολογηθεί με την διαμονή στην αλλοδαπή για περίοδο της οποίας η διάρκεια, ορισμένη από το Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν μπορεί να είναι μικρότερη των επτά συνεχόμενων ετών, εφόσον ο ενδιαφερόμενος δεν δηλώσει στις αρμόδιες αρχές την πρόθεσή του να διατηρήσει την υπηκοότητά του.

5. Όσον αφορά τα πρόσωπα που γεννήθηκαν εκτός της επικράτειας του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου έχουν την υπηκοότητα, η διατήρηση της υπηκοότητας αυτής πέρα από την ημερομηνία ενός επιπλέον έτους από της ενηλικίωσής τους μπορεί να εξαρτηθεί από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνοντας υπόψη τους όρους διαμονής κατά την ημερομηνία αυτή στο έδαφος αυτού του Κράτους ή της καταχώρησης στις αρμόδιες αρχές.

6. Με εξαίρεση τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, ένα πρόσωπο δεν μπορεί να χάνει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αν εκ του γεγονότος τούτου καταστεί ανιθαγενής, και εφόσον αυτή η απώλεια δεν απαγορεύεται ρητά από κάθε άλλη διάταξη της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 8.- 1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν θα στερήσουν την υπηκοότητά τους από κανένα πρόσωπο εάν αυτή η στέρηση συνεπάγεται ανιθαγένεια.

2. Παρά την διάταξη της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, κανένα πρόσωπο δεν

μπορεί να στερείται της υπηκοότητας Συμβαλλόμενου Κράτους :

α) στην περίπτωση, όπου σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 7 επιτρέπεται να προβλέπεται η απώλεια της υπηκοότητας,

β) εάν αποκτήθηκε η υπηκοότητα με ψευδή δήλωση ή με οποιαδήποτε άλλη πλαστή πράξη.

3. Παρά την διάταξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ένα Συμβαλλόμενο Κράτος διατηρεί την δυνατότητα να στερεί από κάθε πρόσωπο την υπηκοότητα του, αν κατά την στιγμή της υπογραφής, της επικύρωσης ή της προσχώρησης της παρούσας Σύμβασης προβεί σε δήλωση που περιλαμβάνει ένα ή περισσότερους λόγους που προβλέπει η εθνική του νομοθεσία κατά την ημερομηνία υπογραφής, επικύρωσης ή προσχώρησης της παρούσας Σύμβασης οι οποίοι περιλαμβάνονται στις παρακάτω κατηγορίες :

α) αν ένα πρόσωπο, σε κατάσταση που υποδηλώνει από πλευράς του έλλειψη πίστης προς το Συμβαλλόμενο Κράτος,

ι) παρά την ρητή απαγόρευση του Κράτους αυτού συνεχίζει να παρέχει την βοήθειά του σε κάποιο άλλο Κράτος ή αν δέχθηκε ή συνεχίζει να αποδέχεται ωφέλειες από ένα άλλο Κράτος, ή

ιι) αν η συμπεριφορά του μπορεί να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στα ζωτικά συμφέροντα του Κράτους,

β) αν ένα πρόσωπο έχει ορκιστεί πίστη και υπακοή ή έχει προβεί σε επίσημη δήλωση πίστης και υπακοής σε κάποιο άλλο Κράτος ή αν εξέφρασε με τρόπο αναμφισβήτητο με την συμπεριφορά του την πρόθεσή του να απορρίψει την πίστη και υπακοή στο Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν θα χρησιμοποιήσει την δυνατότητα να στερήσει από κάποιο πρόσωπο την υπηκοότητά του υπό τις συνθήκες που ορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου παρά μόνον σύμφωνα με το νόμο, ο οποίος θα περιλαμβάνει την δυνατότητα για τον ενδιαφερόμενο να προβάλλει όλα τα μέσα άμυνας ενώπιον ανεξάρτητης αρχής ή οργανισμού.

Άρθρο 9.- Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν θα στερήσουν την υπηκοότητά τους από κανένα πρόσωπο ή ομάδα προσώπων για λόγους φυλής, εθνικότητας, θρησκείας ή πολιτικής.

Άρθρο 10.- 1. Κάθε Σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών η οποία αφορά παραχώρηση εδάφους πρέπει να περιλαμβάνει διατάξεις που θα εξασφαλίζουν ότι κανείς δεν θα καθίσταται ανιθαγενής λόγω αυτής της παραχώρησης. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα καταβάλλουν, στο μέτρο του δυνατού, κάθε προσπάθεια, ώστε οποιαδήποτε παρόμοια Σύμβαση με Κράτος που δεν είναι μέρος στην παρούσα Σύμβαση περιλαμβάνει διατάξεις για το σκοπό αυτό.

2. Ελλείψει ύπαρξης διατάξεων επί του θέματος αυτού, το Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παραχωρείται το έδαφος ή που αποκτά με οποιοδήποτε άλλο τρόπο έδαφος χορηγεί την υπηκοότητά του στα πρόσωπα που λόγω της παραχώρησης ή της κτήσης του εδάφους θα γίνονταν διαφορετικά ανιθαγενή.

Άρθρο 11.- Τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεσμεύονται να προωθήσουν την δημιουργία, στα πλαίσια του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, μετά την κατάθεση του έκτου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, ενός οργανισμού στον οποίο θα δύνανται να προσφεύγουν πρόσωπα τα οποία πιστεύουν ότι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής αυτής της Σύμβασης προκειμένου να εξετάζεται το αίτημά τους και να τους παρέχεται αρωγή για την υποβολή του αιτήματος στην αρμόδια αρχή.

Άρθρο 12.- 1. Οι παράγραφοι 1 του άρθρου πρώτου ή του άρθρου 4 της παρούσας Σύμβασης θα εφαρμόζονται στα Συμβαλλόμενα Κράτη, των οποίων η νομοθεσία δεν προβλέπει αυτοδί-

και χορήγηση της υπηκοότητας με τη γέννηση, στα πρόσωπα που γεννήθηκαν πριν αλλά και μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας Σύμβασης.

2. Η παράγραφος 4 του άρθρου πρώτου της παρούσας Σύμβασης θα εφαρμοσθεί στα πρόσωπα που γεννήθηκαν πριν και μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης.

3. Το άρθρο 2 της παρούσας Σύμβασης θα εφαρμόζεται στα παιδιά που βρίσκονται στο έδαφος Συμβαλλόμενου Κράτους μετά την έναρξη ισχύος της Σύμβασης.

Άρθρο 13.- Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν αποτελούν εμπόδιο για την εφαρμογή ευνοϊκότερων διατάξεων για την μείωση της ανιθαγένειας που περιλαμβάνονται ή που πρόκειται να υιοθετηθούν στο μέλλον είτε στην νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους, είτε με συνθήκη, σύμβαση ή συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 14.- Κάθε διαφορά μεταξύ των Συμβαλλομένων στην παρούσα Σύμβαση μερών, η οποία αφορά την ερμηνεία ή την εφαρμογή της θα υποβάλλεται, με αίτηση οιοδήποτε των ενδιαφερομένων μερών στο Διεθνές Δικαστήριο, εφόσον δεν είναι δυνατόν να ρυθμισθεί με άλλα μέσα.

Άρθρο 15.- 1. Η παρούσα Σύμβαση θα εφαρμοσθεί σε όλα τα μη αυτόνομα, υπό κηδεμονία, υπό αποικιακό καθεστώς ευρισκόμενα και σε όλα τα άλλα μη μητροπολιτικά εδάφη τις διεθνείς σχέσεις των οποίων διαχειρίζεται ένα Συμβαλλόμενο Κράτος : το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος θα πρέπει, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, κατά την στιγμή της υπογραφής, της επικύρωσης ή της προσχώρησης να αναφέρει το έδαφος ή τα μη μητροπολιτικά εδάφη στα οποία θα εφαρμοσθεί *ipso facto* η παρούσα Σύμβαση βάσει αυτής της υπογραφής της επικύρωσης ή της προσχώρησης.

2. Εάν, σε θέματα υπηκοότητας, μη μητροπολιτικό έδαφος δεν θεωρείται ότι αποτελεί ένα σύνολο με το μητροπολιτικό έδαφος, ή αν είναι αναγκαία η προηγούμενη συγκατάθεση του μη μητροπολιτικού εδάφους, βάσει των συνταγματικών νόμων ή πρακτικών του Συμβαλλόμενου Κράτους ή του μη μητροπολιτικού εδάφους ώστε να εφαρμοσθεί η Σύμβαση σε αυτό το έδαφος, το εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος θα πρέπει να καταβάλει κάθε προσπάθεια να λάβει, σε προθεσμία δώδεκα μηνών από της ημερομηνίας υπογραφής της Σύμβασης, την αναγκαία συγκατάθεση του μη μητροπολιτικού εδάφους, και όταν δοθεί αυτή η συγκατάθεση το Συμβαλλόμενο Κράτος θα πρέπει να την κοινοποιήσει στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Από της ημερομηνίας παραλαβής αυτής της κοινοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα, η Σύμβαση θα εφαρμόζεται στο έδαφος ή στα εδάφη που αναφέρονται σε αυτήν.

3. Με την εκπνοή της προθεσμίας των δώδεκα μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, τα ενδιαφερόμενα Συμβαλλόμενα Κράτη θα ενημερώσουν τον Γενικό Γραμματέα για τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων με τα μη μητροπολιτικά εδάφη τις διεθνείς σχέσεις των οποίων διαχειρίζονται και τα οποία δεν έδωσαν την αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης συγκατάθεση.

Άρθρο 16.- 1. Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει ανοικτή για υπογραφή στην έδρα των Ηνωμένων Εθνών από της 30ης Αυγούστου 1961 έως την 31η Μαΐου 1962.

2. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοικτή θα υπογραφή :

α) από όλα τα Κράτη μέλη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών,

β) από κάθε άλλο Κράτος που προσεκλήθη να συμμετάσχει στην Διάσκεψη για την εξάλειψη ή την μείωση των περιπτώσεων ανιθαγένειας στο μέλλον,

γ) από κάθε άλλο Κράτος στο οποίο η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών απηύθυνε

πρόσκληση για να υπογράψει ή να προσχωρήσει.

3. Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα επικύρωσης θα κατατεθούν στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

4. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου Κράτη δύνανται να προσχωρήσουν στην παρούσα Σύμβαση. Η προσχώρηση θα γίνει με κατάθεση του εγγράφου προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 17.- 1. Κάθε Κράτος μπορεί να διατυπώσει επιφυλάξεις στα άρθρα 11, 14 και 15 της Σύμβασης κατά την υπογραφή, την επικύρωση ή την προσχώρηση.

2. Άλλες επιφυλάξεις στην παρούσα Σύμβαση δεν προβλέπονται.

Άρθρο 18.- 1. Η παρούσα Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει δύο έτη μετά την ημερομηνία κατάθεσης του έκτου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης.

2. Η παρούσα Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει για κάθε Κράτος που θα επικυρώσει ή θα προσχωρήσει στην Σύμβαση μετά την κατάθεση του έκτου εγγράφου επικύρωσης την 90η ημέρα από της κατάθεσης από το Κράτος αυτό του εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης ή την ημερομηνία έναρξης ισχύος της Σύμβασης σύμφωνα με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του παρόντος άρθρου, εφόσον αυτή η ημερομηνία έναρξης ισχύος είναι μελλοντική.

Άρθρο 19.- 1. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση οποτεδήποτε με γραπτή κοινοποίηση, που απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Για το ενδιαφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος η καταγγελία αρχίζει να ισχύει ένα έτος μετά την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

2. Στην περίπτωση όπου σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15, η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε μη μητροπολιτικό έδαφος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το τελευταίο δύναται, με την συγκατάθεση του εν λόγω εδάφους, να κοινοποιήσει στην συνέχεια οποτεδήποτε στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών ότι η Σύμβαση έχει επίσης παύσει να ισχύει και στο εν λόγω έδαφος. Η καταγγελία θα αρχίσει να ισχύει ένα έτος μετά την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα, ο οποίος θα ενημερώσει όλα τα Συμβαλλόμενα Κράτη για την κοινοποίηση και την ημερομηνία παραλαβής της.

Άρθρο 20.- 1. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα κοινοποιεί σε όλα τα Κράτη μέλη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και στα Κράτη μη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 16 :

- α) τις υπογραφές, τις επικυρώσεις και τις προσχωρήσεις που προβλέπει το άρθρο 16,
- β) τις επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 17,
- γ) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας Σύμβασης κατ' εφαρμογή του άρθρου 18,
- δ) τις καταγγελίες που προβλέπονται στο άρθρο 19.

2. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών οφείλει, το αργότερο μετά την κατάθεση του έκτου εγγράφου επικύρωσης ή προσχώρησης, να υπενθυμίσει στην Γενική Συνέλευση το θέμα της ίδρυσης του οργανισμού που προβλέπει το άρθρο 11 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 21.- Η παρούσα Σύμβαση θα καταχωρηθεί από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ στην Νέα Υόρκη στις τριάντα Αυγούστου χίλια εννιακόσια εξήντα ένα σε ένα πρωτότυπο του οποίου τα κείμενα στην αγγλική, κινεζική, ισπανική, γαλλική και ρωσική είναι εξίσου αυθεντικά. Το πρωτότυπο θα κατατεθεί στα αρχεία του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών. Επίσημα επικυρωμένα αντίγραφα θα αποσταλούν από τον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών σε όλα τα Κράτη μέλη του Οργανισμού καθώς και στα Κράτη μη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 16 της παρούσας Σύμβασης.